

СИРО'МЯТНИКОВА О.В., ст. викладач кафедри економічного аналізу та обліку, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ІВАНОВА Ю.О., магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКУ ЯК ОБ'ЄКТ АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Мета діяльності комерційних банків, які є багатофункціональними фінансовими інститутами, що здійснюють широкий спектр послуг платіжного, кредитного та страхового характеру, спрямовується на отримання прибутку, а його достатній обсяг забезпечує їх стабільне та ефективне функціонування. Для отримання прибутку банку необхідно застосовувати весь комплекс інструментів організації обліково-аналітичного менеджменту для обрання стратегії розвитку та прийняття обґрунтованих управлінських рішень, що сприятиме посиленню їх фінансової стійкості та конкурентоспроможності на внутрішньому і зовнішньому фінансових ринках[1].

Фінансовий результат (прибуток чи збиток) – це важливий економічний показник, який цікавить не тільки контролюючі органи, власників, інвесторів та працівників банку, але і вкладників та інших осіб. Повною мірою інформацію щодо фінансового результату діяльності комерційного банку можна отримати з даних бухгалтерського обліку.

Сучасному визначенню поняття «фінансовий результат», яке є складним та багатоаспектним, передував довгий період та розгляд науковцями майже всіх економічних шкіл. Більшість з них (меркантилістична, фізіократична, класична школа, теорія трудового доходу) розглядали фінансовий результат як прибуток, який формується у процесі господарської діяльності під впливом різних факторів. Однак, представники неокласичної школи по-іншому трактували досліджувану категорію, за їх визначенням фінансові результати є ціною капіталу. Марксистичним

джерелом формування фінансового результату вважали додаткову вартість, створену працею робітників, понад вартість робочої сили, яка переходить у прибуток [2].

У процесі систематизації економічного змісту фінансових результатів, було виділені три основні підходи до визначення їх сутності:

– фінансовий результат як різниця між загальною вартістю майна та сумою його зобов'язань і додаткових внесків власників за звітний період(чисті активи підприємства);

– фінансовий результат як приріст власного капіталу за звітний період;

– фінансовий результат як різниця між доходами та витратами діяльності.

У сучасних економічних умовах саме третій підхід для дослідження банківського прибутку є пріоритетним, оскільки дає змогу простежити фактори впливу на фінансовий результат та розробити систему заходів для досягнення своїх стратегічних цілей.

Формування фінансового результату банківської установи має свою специфіку, на його обсяг впливають, передусім, зовнішні фактори: політичні, економічні, соціальні, технологічні. Із основних факторів впливу на фінансові результати банківського сектору можна виокремити економічні, які залежать від рівня економічного розвитку країни та пов'язані з досконалістю податкового законодавства, конкуренцією на ринку; попитом і пропозицією на кредитні ресурси та їх ціною; рівнем доходів населення та ступенем їх довіри до банківської системи. Не менш вагомими факторами впливу на фінансовий результат банку є внутрішні фактори такі як якість управління процесом формування та використання основних ресурсів банку (для забезпечення достатнього рівня фінансової стійкості, ліквідності та рентабельності); якість управління персоналом; ефективність маркетингової політики банку; механізм формування резервів і набору безризикових комісійних операцій[1].

Список літератури:1.*Яцук С.А.* Економічний аналіз фінансових результатів та ефективності діяльності банку : автореф. дис... канд. екон. наук: 08.00.09 / *С. А. Яцук* .– Київ : Б.в., 2014. – 20 с. 2. *Мазур В.П.* Економічний зміст поняття фінансових результатів сільськогосподарської діяльності / *В.П. Мазур* [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Oif_apk/2011_3/9_Mazur